

Від домашнього насильства, зазвичай, потерпають саме жінки. Домашнє насильство для жінок також виступає в примусових та дитячих шлюбах. У деяких країнах домашнє насильство виправдане та узаконене, особливо у випадках подружньої зради з боку жінки, і навіть підтримується юридично.

Особи, які чинять насильство, намагаються одержати владу та контроль над їхніми близькими партнерами. Також вони впевнені, що це не стане відомо іншим, або домашнє насильство є прийнятим в їхній країні. Наслідки домашнього насильства для потерпілих коливаються від хронічних проблем зі здоров'ям до важких психічних захворювань.

Домашнє насильство поширене по всьому світу. Конкретна статистика по домашньому насильству важкодоступна або частіше просто відсутня. В більшості цих країн причиною домашнього насильства постає те, що стосунки між чоловіком і дружиною не передбачають рівності. Загалом, чоловіки вважають, що жінки мають їм підкорятися. Головним рішенням для жінок, що потерпають від домашнього насильства, це полишити стосунки з цим чоловіком.

В законодавствах більшості країн діє спеціальний закон про запобігання домашньому насильству. Загалом в усіх західних країнах і в багатьох пострадянських країнах домашнє насильство є окремим злочином.

Науковий керівник В. Е. Краснопольський

УДК 343.9:343.226

ЯНА ВОЛОДИМИРІВНА СКРИПНИК

Харківський національний університет внутрішніх справ

НАСИЛЬСТВО: ЗАПОБІГАННЯ ТА ПОДОЛАННЯ

Насильство дуже поширене і багатоліке. Що являє собою насильство, може зрозуміти тільки жертва. Людина, яка зазнала насильства, сприймає це як біль. Приклади насильства можна знайти скрізь: у сім'ї, посперечавшись із друзями, у школі, на роботі чи дорогою додому. Насильство ховається в словах, в загрозовій поставі людини і зовсім погано, коли доходить до фізичних дій.

Такі випадки караються. Вони кваліфікуються кримінальним кодексом як склад злочину «образа», «примус», «вимагання», «погроза» чи «тілесні ушкодження». Знущання також вважають формою насильства.

Образа відноситься до протиправних дій, спрямованих проти гідності та честі людини, вона закріплена § 185 кримінального кодексу.

Норма кримінального кодексу захищає особисту честь. При цьому вона забороняє дії, що порушують честь іншої людини, наприклад, принизливі заяви, жести чи вчинки. Образа карається покаранням у вигляді позбавлення волі терміном до одного року або штрафом, а якщо образа вчинена шляхом дії, то позбавленням волі терміном до двох років або штрафом.

Примус – це злочин проти свободи особистості, який регламентований у § 240 кримінального кодексу. Правове благо, яке потребує захисту, – це свобода волевиявлення та вольова діяльність проти насильства та загроз. Той, хто незаконно змушує людину щось робити силою чи загрозою, карається покаранням у вигляді позбавлення волі терміном до трьох років або штрафом; в особливо важких випадках покарання становить від шести місяців до п'яти років. Прикладом особливо важкого випадку є примус до сексуальних дій.

1 лютого 2018 року в Німеччині набула чинності Конвенція Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу з цими явищами, так звана Стамбульська конвенція. 81 стаття Стамбульської конвенції містить зобов'язання щодо запобігання та боротьби з насильством над жінками та насильством в сім'ї, вимоги щодо захисту жертв та покарання винних. Стамбульська конвенція дуже важлива для запобігання будь-якого типу насильства.

Науковий керівник Г. Н. Сорокіна

УДК 342

АНАСТАСІЯ ЮРІЙВНА СЛУХАЄНКО

Луганський державний університет внутрішніх справ імені

Е. О. Дідоренка

ПРОФІЛАКТИКА ТА ПРОТИДІЯ ГЕНДЕРНОГО НАСИЛЬСТВА (ДОСВІД США)

Досвід США у боротьбі за забезпечення гендерної рівності є досить довготривалим та масштабним. У США існує багато різноманітних спільнот, які об'єднують у боротьбі за гендерну рівність велику кількість людей, державних структур та громадських організацій. Відмінною ознакою боротьби з гендерною нерівністю в США є те, що активними учасниками таких спільнот є не лише жінки, а й чоловіки. Які відіграють одну з головних ролей у діяльності із подолання гендерного насильства.

Спираючись на статистичні данні, ми можемо зробити наступний висновок, що кожна четверта жінка протягом життя має можливість стати жертвою насильства. А кожна шоста жінка в свою чергу або була